

Kirkjumálið.

Tað er ringur fuglur, sum drítur í egið reiður.

Hr. Hans Iversen! Eg siggi at tygum sýnast at hava fingið ilt, av tí at Lenvig sigur, at tað Guds orð, sum hevur verið og sum verður sáað (framborið), hevði borið betur ávokst, um tað var framborið á móðurmálinum — í staðin fyri á útlendskum. Hetta, at føroyskt skal hava frammi hjárett fram um tað danska, er tað sum mest sýnist at niva tygara sambandshjarta, og sum hevur fingið tygum at triva í pennin; men tygara pennur er ikki reinur. Hvat ið viðvíkir nógv av tí, sum tygum framdraga, so skal tað sláast fast, at ikki var tað út av lagi um vit nú kundu sungið okkara kirkjusálmar á móðurmálinum — tað sama, sum allar aðrar tjóðir gera — á sínum egna móðurmáli, og ikki á fremmandum. Hvi skal tann føroyska tjóðin hagreiða sítt mál verri enn aðrar?

Eg veit, at tygum eru ikki førur fyri at avnokta tað, at fólk yvirhøvur geva eini føroyskari gudstænastu betur gættir, annaðhvørt tað so er lestur ella prædika — hetta megu tygum viðganga, hóast tygum eru komin nógv til árinu og elska danskt mál meira enn tað, sum tygum sjálvur tosa. Her er tað, eg haldi, at tygum so eiggiliga dríta í egið reiður. Tygum spyrja um eitt mál kann kallast fyri fremmandt sum er nýtt í yvir 400 ár? Svarið verður ja, tí tað er ikki okkara egna mál — og tí kann tað ikki bliva annað enn fremmandt mál. Hvussu væl okkara gomlu fedrar skiltu danskt mál og ikki, so eiga vit fullan rætt til at slóða so fyrri, at okkara móðurmál skal bliva bæði sungið, lisið og prædikað innan kirkjuvegg. Tað var tann tíð tá ið øll mannaættin her á fold talaði eitt mál, men aftaná syndflóðina blandaði Gud tungumálini, so at hvør ikki skilti annan. Tað mál, sum vit hava fingið at nýta í talu og skrift, er føroyskt, og hetta mál eiga vit at læra og æra og elska — at nýta fram um nakað annað — tí tað er móðurmál okkara — tað eigur at bliva sungið inn í hjørtur vára.

O móðurmál, tað halda øll, at tú manst órátt líða: tú dømt ert millum Føroya fjøll sum útistongt at biða. Tú neyvan kemur undir tak — kanska í lágu smáttu; tú nýtist mest til smáligt tjak, tó stórri rætt tú átt.

Tað nitir meg í merg og mæn' um tú ei virðist meiri.

Fært tú ei skúla- kirkjustól, ei altarplass at prýða, í Føroyings barmi fanst tú skjól, tann kirkja er tær vígað. So leingi føroyskt blóð er heitt, og føroyskt hjarta bankar, tú verður nýtt og tollkar greitt hop, vónir, friðar tankar.

Soleiðis hevur tygara gamli flokksleiðari yrkt — helst á ungum árum, og hetta eigur at rera

KUNSTGØDNING

KALKSALPETER

18% SUPERFOSFAT (grannuleret)

50% KALI

AMONSULFATSALPETER

NITROPHOSKA

Største lager — billigste priser

mod kontant betaling.

A.S. Valdemar Lützen,

TELEFON 1020

Thorshavn.

TELEFON 1020

Føroya Bjór

OL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya

Pilsnar

Ekta

Maltøl.

Citrón sodavatn

Appelsin limonada

Hindber limonada

Jørðber limonada

Vanillie limonada

Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Happadrátta-seljari

Framhjástarv sum happadrátta-seljari í Sandavági og Miðvági er leyst og verður at seta frá 1. august 1955.

Samsýningin er 7% av soluni.

Umsóknir mugu verða landsstýrinum í hendi innan 15. juli 1955.

Føroya landsstýri
Háppadrátturin.

hjartastreingirnar bæði á tygum og øðrum, sum virða sítt mál so lítið. Tað sýnist ikki, at stórri órátt hevur eingin liðið enn okkara kær móðurmál, og tað er tí uppá tíðina, at tað verður troðkað á, soleiðis at tað kann koma at njóta tann rætt, tað er borið til á hesum klettum.

Tað er neyvan at taka seg aftur í, at tey, sum vilja unna føroyskum at verða hövuðsmál í hesum landi hava betur virðing fyri donskum máli og tí sum danskt er, enn tygum og onnur sum hava hug at spæla »fanatikarar« — tað hevur fólk tíverri lyndi til í so nógvum ferum. Vit elska føroyskt, tí tað er móðurmál okkara.

D. J. Sørensen.

Just Justesen, Viðareiði.

Seinasta sunnudag andaðist ein vælkendur Viðingur — Just Justesen, vanliga nevndur Júst í Eiðsvík — á Klakksvíkar sjúkrahúsi — 84 ára gamalur. Júst var ein av teim góðu, gomlu Føroyingum. Frálík hevði hann frambearingarevni, ja, í so máta var hann ein hendingur. Nógv las hann, og hann hevði sera gott skil á øllum dagsins spurningum. Mesti lestur hansara mundi vera kristiliga litaður, tí hann var sera gudrøkin maður. Í bjørgum og við báti ella skipi var hann kendur fyrri at vera av allra fermastu og djarvastu monnum — í so máta var hann hildin at vera beinleiðis óttaleysur, og kom hetta at verða ein stimbrandi táttur í teim mongu avrekverkum, ið hann var við til at útinna. Ópið hjarta hevði hann fyrri teimum minni mentu í samfelagnum, teim ognarleisu, teim treingjandi og teim sosialt misfarnu. Hetta ávirkaði aftur hansara reinu og føstu politisku áksoðan — javnaðarhugsjónin var livandi fyrri honum. Við honum er bygdin vorðin ein merkismaður fátækari.

Friður veri yvir minni hansara.

Vinur.

Viðoy siglur heim úr Grønlandi.

Landslið

ella

býarlið?

Igjár fór føroyska landsliðið við Tjaldur til Hetlands at royna seg í boltleiki móti Hetlendingum.

Vit skulu ikki finnast at einum einasta av teim monnum, sum eru úrvaldir — teir eru óivað allir góðir fótboltsspælarar; men vit megu siga, at úrtøkunevndin hevur ikki verið heppin. Hetta lið, ið nú fór av landinum er jú einki annað enn eitt býarlið úr Havn, styrkt við tveimum monnum úr Klakksvík; men eingin Suðuroyingur er við.

Vit vita væl, at Tvørá boltfelag ikki kom norður til Havnar síðsta sunnudag at leika úrtøkudystin móti B. 36; men tað mátti kortini verið ov mikið avgjört at úthýst Tvørá Boltfelag — ja, allari Suðuroynni — fyrri tað, tí tað hevur einki dulmál verið, at í S. F. hevur havt njósnarar úti um landið við úrtøku til landsliðið fyrri eyga, og tað skuldi ikki verið óhugsandi at Suðuroyarliðið, sum á jóansøku vann dystin móti býarliðinum úr Havn, hevur menn, ið avgjört eiga pláss í landsliðinum. Her kunnu vit nevna nakrar royndar spælarar sum Maunbjørn, Arni og Mervin úr Tvørá boltfelag. Onkur Vágbingur og kanska eisini onkur Hvalbingur er so mætur spæleri, at vit kundu hugsa okkum hann á landsliðinum. Men ið hvussu er hesir 3 Tvørámennir eru gitnir og royndir millum teir bestu, vit eiga, so tað mátti verið spell at úthýst teim øllum.

At K. Í. ikki fekk meir enn 2 menn á liðið sær eisini heldur lægið út; men hetta skulu vit tó ikki hefta okkum við nú — teir eru tó uppi í kortini — lið teirra er í ár ikki so gott, sum tað hevur verið árinu herfyri.

Hvussu nú fer at gangast hesum landsliði, er ikki gott at vita. Vit vóna kortini, at tað fer at standa seg væl móti Hetlendingum; men einki er at ivast í, at vit kundu havt fingið eitt landslið, ið ikki var veikari enn hetta, um Suðuroyggin eisini var umbodað við sínum bestu monnum, og tá serliga Tvørá boltfelag — elsta boltfelag landsins.

Liðið, sum fór, er frá málmanni til vinstra vong:

Kris Guttesen B. 36

Kjartan Festirstein HB

Ólavur Lambaa HB

Brynjer Gregoriussen HB

Jógvan Johansen HB

Jógvan Jacobsen B. 36

Arnold Hansen B. 36

Eivind Dam HB

Sakaris Lydersen KÍ

Bent Olsen B. 36

P. Vágsgarð KÍ

Eykamenn:

Helge Finn Larsen KÍ

Karl Isaksen KÍ

Wenningsted Mortensen HB

Marius Johan Jensen HB

Hans J. Egholm B. 36